

Φ Ο Λ Ξ Ι

Φαίνεται, ότι ο καιρός κήδεταί της Ἑλληνικῆς σκηνῆς περισσότερο ἀπὸ τὸν κ. Ἀντωνιάδην καὶ εὐθὺς ὡς ἐπέδραμον δύο θίασοι μὲ τὰ ἀπειλητικὰ ποικιλόχροα προγράμματα των, ἐξεγείρεται καὶ αὐτὸς ἀπειλητικὸς καὶ μικροῦ δεῖν νὰ ἐχρησιμοποιοῦμεν τοὺς χειμερινοὺς ἐπενδύτας μας. Δυστυχῶς, ὅτιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ, θὰ πῶμεν τὸ ποτήριον τῶν προκγγεληθεισῶν ἐκκτὸν — μετὰ συγχωρήσεως — παραστάσεων, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν καὶ τὸν κ. Ἀνδρονόπουλον, ὅστις ἔρχεται μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐξευτελίσῃ τὸν Ρόσσην, δίδων σειρὰν παραστάσεων ἐκ τῶν δοξαμάτων τοῦ Σχιζπήρου.

* *

Ἦχώ ἐκ τοῦ στρατοπέδου Κριεκουκίου.

Ὁ ἐπιλοχίας ἀναγινώσκει τὸν κατάλογον τῶν στρατιωτῶν τοῦ λόχου, τὸν ὅποιον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν παρέλαβει:

— Δημήτριος Γκίκας.

— Παρὼν... Μὰ δὲν μὲ λέν Γκίκα, κύρ ἐπιλοχία, ἀλλὰ Γκικόκα...

— Πήγαινε γκρεμίσου ἀπὸ 'δῶ καὶ ὅταν ἀκοῦς Γκίκας νὰ λές παρὼν.

(Factum)

* *

Ὁ Σκηπίων ὠνομάσθη Ἀφρικάνος καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἄλλοτε, νομίζομεν ὑπὸ τοῦ κ. Κρέμου, Πομπήτος. Τώρα δὲν εἶνε ὀρθόν νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦτο, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰδησιν τῆς Κρήτης πρέπει νὰ λέγεται Χαρίλαος Τρικούπης ὁ κριτικός.

* *

Τὸ ἠκούσαμεν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν ἐμποροπλοιάρχων, αἵτινες ἐγένοντο τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα:

— Ὅταν βλέπῃς τὴν σημαία νὰ πέφτῃ τί περιμένεις;

— Περιμένω ν' ἀκούσω κανόνη.

Αξενόμα

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ

Εἷς τῶν ἡμετέρων συναδέλφων, εἰς τῶν δημοτικωτέρων ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν δημοσιογράφων, ὁ διευθυντὴς καὶ συντάκτης τοῦ «Ραμπάγξ» Κλεάνθης Τριαντάφυλλος κατέλυσε οἰκτρῶς τὸν βίον.

Φεῦ! ἂν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ὅτε ὁ ταλαίπωρος Κλεάνθης εὐρίσκετο ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ σταδίου του, ἐν ὧν τῷ σφρίγει τοῦ πνεύματός του, προέλεγέ τις εἰς αὐτὸν τὸν πλήρη θαλερὴς υγείας, τὸν φαῖδρον, τὸν στωμύλον, τὸν τριφηλὸν καὶ ἐπικούρειον, ὅτι θὰ ἐπῆρχετο ἡμέρα καθ' ἣν θὰ ἐκοπτεν αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐν στιγμῇ διανοητικῆς ζωφώσεως τῆς ζωῆς του τὸ νῆμα, ἤθελεν ἀπαντήσῃ θεθαίως διὰ τῶν γνωστῶν ἐκείνων εἰς τοὺς φίλους του ἡλικιωτῶν καὶ πλήρων θυμηδίας καγχασμῶν του.

Καὶ ὁμῶς ἡ σκληρὰ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπῆλθε καὶ ἐπῆλθε ποῦν ταχύτερον ἀφ' ὅσον καὶ ὁ μᾶλλον ἀπαισιόδοξος ἤθελε προῖδει. Ὁ ἀτυχὴς Κλεάνθης κατῆλθεν εἰς τὸ σταδίου τῆς δημοσιογραφίας φέρων πλούσια ἐφόδια εὐφύας καὶ καλαισθησίας, καὶ συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω μόρφωσιν, εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ τύπου

ἀπὸ τὰς πέδας τοῦ τετριμμένου καὶ τοῦ χυδαίου, καὶ ἰδίως τοῦ εὐτραπέλου τύπου, ἐν ᾧ διέπρεπε. Ποιητὴς χαρίεις, Ἀνακρεόντιος, συνέθετε ἄσματα ταχέως γινόμενα κτῆμα τῆς δημώδους μουσῆς, μεταφραστὴς δεξιὸς ἐπλούτιζε τὸν ἑλληνικὸν Παρασσὸν μὲ τερπνότατα προϊόντα τῆς γαλλικῆς ἰδίως φιλολογίας καὶ πεζογράφος πρωτότυπος κατάρθωνε σχεδὸν πάντοτε νὰ προκαλῇ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἀσφόρους ὅρους, ὑφ' οὓς ἐνεργεῖται ἐνταῦθα ἡ πνευματικὴ ἐργασία, ἐξήντησε ταχέως τὰ ἱερὰ αἵματά του. Ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος ὁ ἐπίμοχθος, ἐν ᾧ τίθεται ἐν ἴσῃ καὶ κατωτέρᾳ μαλίστα μοίρᾳ ἡ εὐγενὴς ἐργασία τοῦ πνεύματος μὲ τὴν βαναυσωτάτην τῶν χειρωνακτικῶν ἐργασιῶν, τὸν κατέβαλεν. Καὶ ὅτε ἡ νόσος συνέτριψε τὰς δυνάμεις του καὶ ἤμβλυε τὸ πνεῦμά του, ὅτε αἱ ἐλπίδες του ἐνεκρώθησαν καὶ τὸ μέλλον παρέστη πρὸ αὐτοῦ ζοφερὸν καὶ ἀπειλητικόν, ἔφερεν ἀπελπίς τὸν σωλῆνα τοῦ πολυκρότου του εἰς τὸ στόμα καὶ κατέπεσεν ἄπνους.

Ἰσως τὴν μοιραίαν ταύτην λύσιν ἐπέσπευσεν ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τοῦ δημοσιογραφικοῦ σταδίου του σφαλερὰ πορεία. Πληνῆθεις ἐκ παροδικῆς δημοτικότητος καὶ παραγνωρίσας τὰς περιστάσεις, ἐνέμεινε εἰς ἰδεώδη πολιτικὰ ἀπραγματοποιήτα, εἰς οὐτοπίας ἀποκρουόμενας παρὰ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ παρακινούμενος ὑπὸ ἀφρόνων πολιτικῶν εἰσηγήσεων παρεξέτράπει μέχρι τοῦ σκανδάλου, πικρὰς ὑποστάς διὰ τοῦτο ἀπογοητεύσεις καὶ σκληρὰς καταδιώξεις. Ἀλλ' ἂν ἄλλαι συνθηκαὶ διεῖπον τὰς τύχας τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, αἱ πρότεραι ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀτυχοῦς δημοσιογράφου δὲν ἤθελον παραγνωρισθῇ παρὰ τῆς κοινωνίας, ἡ ἐλπίς δὲν ἤθελεν ἐγκαταλίπει τόσον ταχέως τὴν ψυχὴν του καὶ ἡ εὐφυΐα του βραδύτερον ἤθελε τὸν ὀδηγήσει νὰ ἐπανεύρῃ τὴν εὐθεΐαν τρίβον.

Ἀτυχῶς τοιαύτη ἠθικὴ πρόοδος δὲν ἐπετελέσθη ἔτι παρ' ἡμῖν, τὸ οἰκτρότατον δὲ τέλος τοῦ ἀτυχοῦς συναδέλφου μας Κλεάνθους, ἐμπνέει εἰς πάντα ἐν τῷ αὐτῷ ἀχάριτι σταδίῳ ἀγωνιζόμενον τὴν ὁδύνην καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν. Διὸ μετὰ συντριβῆς καρδίας παρακολουθήσαντες τὸ φέρετρον τοῦ αὐτοκτόνου, χαράττομεν μετὰ συγκινήσεως τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς χάριν τῆς συμπαθοῦς του μνήμης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ... ΝΑΝΟΣ

Οἱ σύμβουλοί μας τρέχουνε σὰν λυσσασμένοι ὄλοι,
Καὶ πρόεδρος ἀπὸ αὐτοὺς θέλει καθεὶς νὰ γίνη.
Ἐπικρατεῖ συγκίνησης εἰς ὅλη μας τὴ πόλιν
Κι' ὁ δήμαρχός μας βρίσκεται σὲ φλογερὸ καμίνι.

* *

Ὁ Κελεπρὴς προτείνεται μετὰ Βοκοτοπούλου,
Κι' ὁδὸς πάντα βρίσκονται... ἐν ἴσῃ ἀμαρτία,
Ἀγὼν σφοδρὸς συνάπτεται περὶ τοῦ Μαρκοπούλου,
Καὶ τώρα καὶ ὁ δήμαρχος δὲν ἔχει ἀπαρτία!

* *

Γι' αὐτὸ τολμῶ τὸ σύμβουλο κι' ἐγὼ σ' αὐτὸν νὰ κάνω,
Κι' ἀντὶ μωρὰ μαλώματα νὰ κάθεται νὰ βλέπῃ,
Γιὰ πρόεδρο τοῦ συνιστῶ νὰ φέρῃ ἕνα νάνο
Γιατὶ καὶ νάνος πρόεδρος ἀληθινὰ τοῦς πρεπεῖ!

(Ἐκ Σύρου).

Τζιτζικας